

se odreže, kadar je žolto cvetje že suho. Kmalu je treba okoli kraja zelene robce odlomiti in drobnih semenskih oljnatih cvetov odstrugati. Ti odtrebki so sila mastni, tedaj tečni za svinjsko pičo. Potem se iz pogače seme izstruga. Seme se naj na solncu dobro posuši in na suhem kraju shrani. Posušene pogače pa se naj po zimi skuhane namesto zameti porabijo.

4. Dobro posušeno seme se naj na žrmljah zlušči, prečini in prebere, da ga zrezanega ali v možnarju stolčenega na mesto orehov, maka ali mandlnov v potice zaviješ in n. pr. za Božič spečeš. Taka potica je sladka, ne dela hripavega glasa, ne segeče po goltu, sposobna za vsakega bolnika. 5. Če pa več semena, postavim hektoliter vkup spraviš, ti ni treba se doma z zluščanjem na žrmljah truditi, temveč ga pošlji v Fram in sicer na mlin gosp. T. Mirka Kranje, po domače Maleča. Tam se na posebnem mlinu okoli binkošti, po bučičnim, makovim in drugim oljem solnčnice zluščijo, zmelejo, zmesijo, sprazijo in sprešajo, vse na mašini, in dobiš čisto olje, boljše kakor francosko (Aix) olje.

6. Če ti pa za seme ni, ali če ga v pravem času ne spraviš, bodo ga pa vrabli, senice in drugi ptiči pozobali. Sploh perjad ga rada ima. 7. Iz svežega (frišnega) žoltga cvetja se da lepa žolta barva narediti. 8. Mali semenski cveti imajo dosta medu, strdi v sebi, zato buče to cvetje tako rade obiščejo, da še na večer pozabijo v panj vrniti se. 9. Debla solnčnična se v jeseni posekajo in posušijo, dobra so za kurjavo, ali se drobno zasekajo in med gnoj pomešajo, ali pa se lahko z vejnikom vred v vinograd za grobanje porabijo.

10. Nekateri pravijo, če se tam pa tam v koruzo kaka lepa solnčnica nasadi, se vrane solnčnic zbojijo in njivo pri miru pustijo. Pa jaz ne svetujem solnčnic med koruzo gosto nasaditi, ker ta rastlina zemljo preveč izvleče ali slabi. Ona ljubi močno, gnojno zemljo.

11. Na Ruskem, kjer se dosti solnčnic sadi, iz posušenih solnčničnih debel pepelik (potošelj) žgejo, kateri je baje najboljši. Koliko se na Ruskem solnčnic pridelava, da se najbolj soditi iz tega, da se v nekih letih čez mesto Stetin za 4 milijone rubljev olja v Nemčijo in še dalje izvozi. 12. To olje porabljajo posebno podobarji (malarji) in parfimerji, kateri delajo mazilo za lase, ker to olje nima nobenega posebnega duha.

Ali nisem torej prav govoril, da sem v začetku rekel: »Sohnčnica je koristna!« Zato jo sadite! Iz lastne skušnje to piše

F. S. Rath.

Nekaj o mladih goskah.

Ko sem se pred poldrugim letom vozil v Prago, videl sem na Češkem ob železnici brezštevila gosij na paši. Čehi so izvrstni gospodarji, ki vedó, kake koristi gos prinaša, Čehinje pa izvrstne kuharice, ki znajo gosi jako okusno speči, o čemur se nisem v Pragi samo jedenkrat prepiral. Pa kaj bom govoril o Čehinjah, saj tudi naše slovenske gospodinje znajo goske za lep denar prodajati, pa tudi izvrstno speči. Ali mnogo je skrbi z gosko, predno jo dobiš na mizo, kaj pravim na mizo, predno popolnoma perje dobi; in toraj o mladih goskah se zmenimo nekoliko.

Kedar pride čas za gosko, da bode začela jajca nesti, stika okoli, kakor da bi hotela kako gnezdo najti. Kakor hitro se to pri goskah opazi, naj se vsaki gosi naredi gnezdo iz slame in notri naj se dene ali mehko seno ali pa suh mah. Gnezdo naj bode na tleh ali vsaj tako nizko, da gos zlahkoma pride na gnezdo in z gnezda, ter da ga ne prevrže. Vsako jutro naj se gos potipa, ali ima jajce ali ne. Ako bode tisti dan jajce znesla, naj se prej ne izpusti iz hleva ali gosinjaka, dokler ni jajca znesla. Kedar je enkrat jedno jajce znesla na pripravljenem gnezdu, tedaj bode tudi znanprej hodila

ravno tje nest. Da ne bode gos jajce potrla, naj se vsako jajce takoj vzame z gnezda in naj se hrani na srednje toplem kraju. Dobro je, ako gos pred sredino marcija ne gre valit, ker se pozneje za mladiče lahko dobi že zelena, sveža hrana.

Ako gos hoče začeti valiti, skubi si perje, deva ga na gnezdo in sedi ves dan na njem. Gosi se podloži, primeroma njeni velikosti, po deset do petnajst jajce. V tem času, ko vali, naj se ji daje zadosti ovsa ali ječmena, omehčanega v vodi, in vode s peskom.

Mladiči se zvalijo v 26 ali 30 dneh. Ako utegnejo nekatera goščeta prej na svetlo priti, za ta slučaj nekateri gospodarji priporočajo, da se naj goščeta denejo na kak topel kraj v volno ali v perje, dokler še se druga ne zvalijo, in na to se zopet položijo k starki.

Mladiči se naj pustijo pri materi dva ali tri dni, da se do dobra posušijo in med tem časom se jim ne daje nikakšna hrana. Četrty dan se vzamejo goščeta iz gnezda ter se jim natrosijo drobtinice črnega kruha ali na drobno zrezljana kuhana jajca, nekoliko pšeničnih otrobov in kruhovih drobtin, ter se jim da v nizki posodici vode piti. Par dnij pozneje se jim da mešanica kuhanih, zrezljanih kopriv, pšeničnih ali ječmenovih otrobov, pomočenih z vodo. Mlade goske naj bodo osem ali deset dnij v toplem hlevu ali na kakem drugem toplem kraju; ako je potem vreme gorko in prijetno, naj se spustijo na trato, kjer se kar začnejo pasti; kedar so pa stare štirinajst dnij, tedaj se pa že smejo pustiti v vodo. Vendar naj se skrbi za to, da v jutru ne pridejo prej na trato, predno rosa ne zgine; večer se pa naj pred roso spravijo na toplo.

Kedar začne mladim goskam rasti veliko perje, tedaj se jih poprime nekaka bolehost, in takrat je dobro, da se jim v jutru in na večer vrže ovsa, kakor tudi zelenjave, lepo zdrobljene in pomešane z debelo moko. Na tak način bodo ostale pri močeh. Jeden mesec stare goske se smejo s starko brez skrbi na pašo segnati, seveda ne na živinski pašnik, ker travo grdo pogrusijo, zaradi česar nekateri gospodarji za goske nikakor ne marajo. Sploh še se pa tudi znanprej naj gleda pri mladih goskah na to, da ne pridejo na roso, ali da jih ne dohiti mrzel in močen dež.

Kako se odrasle gosi naj redijo in krmijo, da bode pečenka mastna, o tem je razlagal »Slov. Gospodar« lansko leto v 52. številki med gospodarskimi stvarmi. Sklepam torej te vrstice o mladih goskah z željo: naj bi letošnja jesen bila o sv. Martinu na vsaki slovenski mizi dobro pečena »Martinova gos«, pa ker pečena gos rada v vincu plava, tudi izvrstno »Martinovo vino!«

Sejmovi. Dne 21. aprila pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Dne 23. aprila pri Sv. Juriju v Slov. goricah, v Apačah, v Ivnici, pri Sv. Juriju na Pesnici, v Spodnjih Hočah, v Kaniži pri Ptuj in na Ptuj. Dne 24. aprila pri Sv. Juriju ob juž. železnici, v Mozirju in pri St. Iliju pod Turjakom. Dne 25. aprila v Vuzenici, v St. Juriju pod Tabrom, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Kostrivnici, v Halbenrainu, v Klunjanah in v Dobovi. Dne 26. aprila v Kozjem in Orešju pri Brežicah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dobro jutro!) Lani smo brali v časnikih, da je neki mož na Nemškem imel tako bolezen, da je več tednov neprenehoma trdno spal. Da so ga ohranili pri življenju, dajali so mu zdravniki na umeten način živeža. Tudi tukaj v Mariboru smo imeli tako bolezen.

mesecev, temveč blizu tri leta. In kdo je ta zaspanka? To je tukajšnja moška »podružnica sv. Cirila in Metoda«, ustanovljena leta 1886. Te dni pa je več vrlih narodnjakov reklo: »Tako ne sme podružnica dalje spati, sicer jej mora kmalu ugasniti luč življenja, kar bi bilo sramotno za mariborske Slovence; torej vzdramimo jo!« In hvala Bogu, vzdramili so jo krepko, kajti zadnjo nedeljo, večer ob 8. uri, se je zbralo 27 odličnih Slovencev v čitalniških prostorih. Volil se je nov odbor in sicer prvomestnik, blagajnik in tajnik ter njihovi namestniki. Za prvomestnika je bil z vsklikom voljen preč. g. dr. Ivan Križanič, stolni korar. Novi odbor, ki je bil voljen s toliko navdušenostjo, bode izvestno v najobilnejši meri opravičil izkazano mu zaupanje. Nasvetovalo se je, naj vsak čitalniški ud postane vsaj letni ud, da plača vsako leto jeden goldinar, naj se letos priredi veselica v prid te šolske družbe in naj se dela na to, da se kmalu ustanovi ženska podružnica za Maribor. Kdor pozna naše rodoljubne gospe in gospodične, za gotovo pričakuje, da se bodo z velikim navdušenjem poprijele tega predloga. Ker se glavni odbor družbe sv. Cirila in Metoda že sedaj ozira na potrebe mariborskih Slovencev, zato prosimo vse vrle Slovence v Mariboru in okolici: Pristopite k tej za našo sv. vero in milo materinščino toliko važni podružnici, ter doseđanji zaspanki s tem želite veselo in krepko: »Dobro jutro!« Moške podružnice sestra, ženska podružnica, pa se naj brž-kobrž narodi, da bode med obema živahno tekmovalje!

Iz Ljutomera. (Zmaga.) Narodni obrtniki so pri volitvi zastopnikov bolniške blagajne zmagali s 67 glasovi nasproti 21. Slava narodnjakom, kateri so večinoma samo na poročilo »Slov. Gospodarja«, katerega smo 20 številki med obrtnike razdelili, in »Domovine« iz blizo in daljine prišli nemškutarjem ukazovat: »proč z rokoj, to je naš!« Muham pa, katere so si nemškutarji zadnjič v pomoč nalovili, bilo je vreme sedaj prehladno za volitev, nasprotnik brez vse pomoči je zginil, kakor kafa.

Iz Cadrama. (Občni zbor društva »Sloga«.) Kakor ste že v 13. številki »Slov. Gospodarja« naznanili, bil je dne 8. aprila za tukajšnje bralno in gospodarsko društvo »Sloga« peti občni zbor. Ker je bilo zborovanje javno, zato se je zbralo razven društvenikov še tudi precejšnje število drugih poslušalcev, katerih smo res bili veseli, ker so s tem pokazali, da se za društvo zanimajo in da jim je na srečo poduk in napredek v kmetijstvu. Vršilo pa se je zborovanje tako-le: Koj po popoldanski službi božji zbralo se je v šolske sobi III. razrede nad sto poslušalcev, katere je pozdravil predsednik in jim naznanil, da bode poročilo tajnika in blagajnika izostalo zaradi prekratkega časa, ker se gosp. potovalnemu učitelju zelo mudi. Nazdravil je presvetlemu cesarju in povabil navzoče, da so vsi skupaj zaklicali na njih zdravje trikratni »živio«, na kar so prav iz srca zadoneli glasovi vseh navzočih; potem se je pričelo zapisovanje udov in plačevanje letnine. Zdi se mi, da dela ta točka dnevnega reda vselej ljudem največ preglavice, in ko bi tega ne bilo, bi gotovo še več ljudi na zborovanje prišlo. Pa kaj si čemo, za nič pa ni nič. Sicer se je dalo na novo vpisati v društvo nekaj udov, pa kaj to, ko bi se jih še lahko trikrat toliko. Na to se je pričel govor gosp. J. Belé od umne sadjereje, katerega smo vsi z največjo pazljivostjo poslušali, in Bog daj, da bi ga nikoli ne pozabili; gotovo nam bode pri umnem kmetijstvu, posebno pri vzgojevanji sadnih dreves, dosti koristil. Ne morem pa končati teh vrstic, da ne bi omenil tudi večerne veselice v gostilni g. Fr. Kline, kjer se je vršila tudi saloigra »Kateri bo?« in katera je obilno smeha napravila med mnogimi gledalci in katera se je nekaterim tako do-

padla, da si v kratkem želijo zopet kake šaloigre. Bog daj, da nastopijo tudi časi, v katerih ljudje ne bodo želeli samo šaloiger, ampak da bodejo polni narodne zavesti z vso močjo se poprijeli po nasvetih in skušnjah sedanjega časa tudi umnega kmetijstva, kar bi njim gotovo v korist in blagostanje služilo!

Iz St. Pavla v Sav. dolini. (Gledališka predstava.) Redko, a takrat imenitno; — tega načela se držijo St. Pavljani pri prirejanju svojih veselice. Marsikdo še se gotovo spominja krasnega venčka pred 3 leti in v nedeljo, dne 1. aprila, imeli smo zopet priliko, prepričati se, da se lahko tudi v kraju, kakoršen je St. Pavel, marsikaj stori. Gledališka predstava, katero so priredili omenjeni dan domači diletanti, dokazala je to; prekosila je vse pričakovanje. Lično in okusno urejeni oder presenetil je gotovo vsacega gledaleca; posebno mične so bile nove kulise pri igri »Kje je meja?« Pa tudi igralci rešili so svojo, lahko rečemo težko nalogo prav častno. Prva točka »Pol vina, pol vode« je lepa vesela igra z živimi in kratkočasnimi dvogovori, dejanje se razvija dokaj naravno, konec pa je nekoliko prisiljen. Druga točka »Sam ne ve, kaj hoče« je dobro izpeljana burka, ki vzbuja mnogo smeha. »Kje je meja?« pa je izvirna igra; snov je vzeta iz našega kmetskega življenja. Pisatelj je slikal značaje naravno in natančno; zakaj Križ in Kraž sta pristna slovenska kmeta, ki hočeta radi pedi zemlje pričeti drago pravdo, ako bi ju ne odvrnila od tega pametnejša Križeva žena. Vse igre so dobro uspele in zbudile burno odobravanje; najbolj pa je dopadala igra »Kje je meja?«, dokaz, da prija slovenskemu okusu najbolj domače blago. Žal, da imamo tako malo izvirnih gledaliških iger! Največja zasluga, da se je predstava tako lepo obnesla, gre na vsak način blagemu gospodu Norbertu Zanierju, predstojniku stavbenega odbora za novo farno cerkev, ki je vzel celo režijo v svoje spretnne roke, in se res požrtvovalno trudil za uprizoritev. Drugo zaslugo pa imajo vrli naši diletanti. Vsak je bil na svojem mestu, umel svojo ulogo popolnoma in je s prevdarkom igral. Z veseljem lahko potrjujemo, da je imel šepetalec izredno malo posla, ker so se diletanti prav dobro naučili. Igralo se je nepričakovano dobro in z mirno vestjo lahko tudi o naših diletantih napišemo običajne besede pri oceni diletantskih predstav, »da bi delali čast tudi večjemu odru«. Posebno pohvalno nam je omeniti gospodičen diletantinj, ki so nastopile v krasnih in okusnih oblačilih, tako da je bil pogled na oder tokrat res diven! Ugajale so tudi kupljeli (pesmi), posebno lokalne kitice, katere je gospod stud. filozof Franc Vidic izvrstno prednašal in z njimi spravljal marsikoga v smeh. Kompozicije sta preskrbela iz prijaznosti znana naša skladatelja gg. dr. G. Ipavice in njegov nadobudni sin, stud. med., spremljevanje na glasoviru pa je prevzel zaslužni gospod nadučitelj Josip Vidic. Tem gospodom bodi torej na tem mestu izražena najsrčnejša hvala! Vsi sodelovalci smejo zadovoljni, da, ponosni biti na svoj vspeh. Trud, ki so ga imeli, poplačal se jim je obilo z mnogobrojnim obiskom in z zadoščenjem, da so dosegli svoj namen, kajti dohodkov so imeli 309 gld. 70 kr., katere so izročili po odbitku le malo znašajočih stroškov v znesku 19 gld. 60 kr. lepo svoto 290 gld. 10 kr. stavbenemu zakladu nove farne cerkve. Ta svota se je deloma vplačala kot vstopnina, deloma pa došla od onih, ki se niso mogli udeležiti predstave. Zamolčati pa ne moremo na tem mestu, da so se baš mnogi domači posestniki odlikovali s svojo — odsotnostjo. Veseli nas le, da je bil vspeh tudi brez nekaterih nasprotnikov sijajen! Po predstavi je bila prosta zabava, kjer nam je pri veselem pogovoru prehitro potekel čas. Končno izražamo še enkrat vsem za izredni užitek in dobro zabavo najiskrenejšo

zahvalo z željo, da bi vrle naše diletante kmalu zopet videli na domačem odru. Toraj na svidenje!

Iz Gornje Radgone. (Vračkova knjižura pod ključem.) Kakor večinoma znano, je c. kr. okr. glavarstvo v Ljutomeru takoj po svojem tajniku in po žendarjih zaplenilo Vračkovo knjižuro: »Slov. Gospodar in slovenski kmet«. Deželno sodišče v Gradcu pa je sklenilo sledečo razsodbo: »V imenu njegovega Veličanstva cesarja! C. kr. deželno kot tiskovno sodišče v Gradcu je po predlogu c. kr. državnega pravdnštva spoznalo za pravo: Vsebina spisa »Slovenski Gospodar in slovenski kmet« in sicer na strani 14 vrsta 27. do strani 21 vrsta 26. počenši s »hvalijo se tudi s posojilnico« in končavši »s katerim leži bogastvo dosežejo« utemeljuje učin pregreška po § 302 kaz. zak. in se zaradi tega po §§ 489 in 493 kaz. pravd. reda potrjuje zaplemba ter izreče prepoved daljnega razširjanja in zá-pove, da se imajo zaplenjeni iztisi uničiti in tisk razdreti. Razlogi: Z vsebino omenjene tiskovine se hujska k sovraštvo proti katoliški duhovščini in k sovražnim razprtijam med državljani ter so se morale zaradi tega uporabiti navedene postavne določbe«. Vidite torej slov. kmetje, ali Vam nismo celi čas pravili, da je Vračko kriv prerok? Tako dolgo je hujskal in rogovilil, da so sodnije morale naposled vmes seči. »Kdor išče, ta najde«. In Vračko je našel, kar je iskal. Zdaj boste vedeli, koliko imate njegovim besedam verjeti. On si domišljuje, da je to, kar on stori, vedno prav; pa ni res, kakor ta razsodba kaže. S to razsodbo pa sicer še ni zadnja beseda spregovorjena. Dozdaj je še le knjižura pod ključem, zdaj pa tudi Vračko pride pod ključ. Pa tudi pri tem ne bo ostalo. Še drugi gospodje bodo prišli do tega, kar so iskali, in med temi je tudi naš okrajni sodnik.

Od Velike nedelje. (O našem bralnem društvu.) Ker društva običajno poročajo o svojem stanju, bodi mi dovoljeno, da tedaj tudi jaz nekoliko narišem delovanje našega »Slov. kat. bralnega društva Mir«. Naročeno imamo poleg družbe sv. Mohorja in Matice slovenske devet različnih časnikov, kateri so: »Slov. Gospodar«, »Domovina«, »Mir«, »Domoljub«, »Popotnik«, »Vrtec« (v 3. izt.), »Slovenec«, »Südst. Post.« in »Dom in Svet«. Potem pa nam blagohotno daruje in brezplačno pošilja g. Mato Igolić v Zagrebu še časnike: »Hrvatska«, »Agramer Tagblatt« in šaljivi list »Trn«, za kar se mu zahvalujemo. Dalje imamo še nad 200 knjig razne vsebine, katere smo dobili od večih gosp. darovalcev, za kar jim bodi izrečena prisrčna hvala! Iz tega je torej razvidno, da je naše društvo v vsakem oziru dovolj oskrbljeno, kolikor se sploh od kmečkega bralnega društva more zahtevati. Žal, da ne moremo že sedaj knjig tako izposojevati, kakor bi se to lahko godilo, ko bi imeli za to primerno omaro, katera se je sicer naročila, a še ni gotova. Potem pa želimo, da bi naši društveniki prav vrlo izposojevali si knjige in časopise, pridno je čitali, ter se dušno in telesno krepili sebi v korist, narodu našemu pa v napredek in prosveto.

J.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Njega veličanstvo svetli cesar so zadnji petek in soboto imeli na Dunaju v gostih nemškega cesarja Viljema. — Državni zbor ima veliko posla in koalicijska se ne bode še tako hitro razbila, kakor so nekateri prerokovali. — Krščanski socialisti imajo skoro vsak dan kak shod, da ljudi vnemajo za krščanska na-

čela. To leto hočejo tudi po drugih večjih avstrijskih mestih napraviti take shode. Prav tako, naj ljudje zvedo, kje da imajo iskati pravih prijateljev.

Češko. Umrl je v Pragi najstarejši član uredništva »Politike«, Vincenc Thoř, ki je bil delaven in nadarjen sodrnik konservativnih časnikov. — Dohodki osrednje šolske matice, češkega šolskega društva, se vedno bolj krčijo. Urok: socialisti učé: da človek naj bode brez vere in narodnosti. Bržčas pa je tega tudi kriva češka neježnost.

Solnograško. Tudi v I. razredu so pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop protiliberalci prodrli s 4 kandidati proti 1 liberalcu v glavnem mestu. Dosedanji liberalni župan Hueber je odstopil. Tako še naj po drugod liberalcem odklenka!

Štajarsko. Naši nemški sosede na kmetih vedno bolj godrnjajo zoper osemletno šolsko obiskovanje. — Na shodu nemškega društva na Dunaju, kjer so danes teden nemško-nacionalni poslanci protestirali zoper slov. paralelke na Celjski gimnaziji, ni bilo nobenega nemško-liberalnega poslanca. Dne 6. maja bode zopet shod, naperjen zoper iste slov. paralelke, in sicer v Gradcu. Prepričani smo, da bode vlada ostala pri besedi, in če se tudi vsi nemški prenapatneži na glavo postavijo. Ni vredno, da bi nam tako drobtinico toliko zavidali!

Koroško. Socialdemokratje so se začeli zadnji čas živahno gibati tudi v tej kronovini. Ustanovili so hkrati dve novi društvi. Nemski in slovenski katoličani naj se dobro uprejo tem rovarjem, sicer bodo ti v tej najbolj liberalni deželi dobili dovolj privržencev!

Kranjsko. Predilnica v Ajdovščini je pogorela, in bodo v prvi vrsti ubogi delavci pri tej tovarni trpeli škodo, ker dobro leto dnij ne bode zaslužka. — Ministerstvo za poljedelstvo je dovolilo za darila za zasanje vinogradov po Dolenjskem 1000 gld. — Okoli Trnja na Notranjskem so začeli Kras pridno pogozdovati.

Primorsko. Koncem tega meseca bodo imeli v Gorici dopolnilne volitve za mestni zastop. — Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda za Istro je bil dne 4. t. m. Predsednik tej družbi je dr. D. Vitezič, in družba si je v 9 mesecih pridobila 13.000 gld. premoženja.

Dalmatinsko. Kmetje še imajo dobri dve tretjini vina v svojih kletih, dasi bi ga radi prodali po 7 do 8 gld. hektoliter, to je za polovico prejšnje cene. Tu torej že bridko občutijo tako zvano vinsko klavzulo z Italijo, ko se je colnina predlanskim zelo znižala.

Ogersko. Vladni predlog o civilnem zakonu je v 1. in 2. branju bil vsprejet v poslanski zbornici z veliko večino in je že tudi v tretjem, saj to hočejo Košutovci in judje. Ni čuda, da so naš svetli cesar te dni nameravano potovanje na Ogersko opustili. Ali Madjari to razumejo? Ne, ker je večina ob pamet.

Vunanje države.

Rim. Sv. očetu se je prišlo 1400 španskih delavcev poklonit. Sv. oče bodo v javnem konsistoriju ali zboru kardinalov, ki se bo vršil 17. maja, imenovali šest kardinalov.

Italijansko. V Palermu na Siciliji se je začela sodnijska obravnavo proti poslancu De Felice Giuffridu in desetim njegovim tovarišem, ki so ljudstvo hujskali k puntanju. — Ministerski predsednik Crispi je zagrozil neposlušnim poslancem v zbornici, da bode druge strune napel, bržčas poslance domov poslal in volitve razpisal; ali tedaj se utegne le sam opeči.

Angleško. Ker irski poslanci nočejo več podpirati vlade, misli ministerski predsednik Rosenbery nove volitve za poslansko zbornico razpisati ter nekaj delavskih poslancev zase dobiti.